अथ चतुर्थीमाह। "सुबर्हिरग्निः पूषण्वान्। स्तीर्णबर्हिरमर्त्यः। बृहती छन्द इन्द्रियम्। पञ्चाविर्गौर्वयो दधुः" इति। सुष्ठु बर्हिर्यस्यासौ 'सुबर्हिः', एतन्नामकश्चतुर्थप्रयाजदेवः 'अग्निः', 'पूषण्वान्' पूष्णा देवेन युक्तः, पोषणसामर्थ्ययुक्तो वा, 'स्तीर्णबर्हिः' वेदिप्रसारितबर्हिर्युक्तः, 'अमर्त्यः' मरणरहितः, ईदृशो योऽग्निः, 'यच्च बृहती छन्दः', योऽपि सार्द्धसंवत्सरद्वयोपेतो 'गौः', एते देवाः 'इन्द्रियं वयः', च 'दधुः'॥

अथ पञ्चमीमाह। "दुरो देवीर्दिशो महीः। ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः। पङ्क्तिश्छन्द इहेन्द्रियम्। तुर्य्यवाड् गौर्वयो दधुः" [२] इति। 'दुरः', पञ्चमप्रयाजदेवताः। ता 'देवीः' द्योतमानाः, 'दिशः' दिग्रूपाः, 'महीः' महत्यः। यश्च 'ब्रह्मा' ब्राह्मणस्वामी, 'बृहस्पतिर्देवः', यदपि 'पङ्क्तिश्छन्दः', योऽपि सार्द्धसंवत्सरोपेतो 'गौः', एते देवा 'इन्द्रियम्', च 'वयः', 'दधुः'॥

अथ षष्ठीमाह। "उषे यक्षी सुपेशसा। विश्वे देवा अमर्त्याः। त्रिष्टुप् छन्द इन्द्रियम्। पष्ठवाड् गौर्वयो दधुः" इति। 'उषे', षष्ठप्रयाजदेवते, 'यक्षी' प्रयतमाने, 'सुपेशसा' शोभमानरूपे, ईदृश्यौ ये देव्यौ, ये च 'अमर्त्याः' मरणधर्मरहिताः, 'विश्वे देवाः', यच्च 'त्रिष्टुप् छन्दः', योऽपि संवत्सरचतुष्टयोपेतो 'गौः', एते देवा 'इन्द्रियम्', 'वयः', च 'दधुः'॥

अथ सप्तमीमाह। "दैव्या होतारा भिषजा। इन्द्रेण सयुजा युजा। जगतो छन्द इहेन्द्रियम्। अनड्वान् गौर्वयो दधुः" इति। 'दैव्याहोतारौ', सप्तमप्रयाजदेवौ, तौ च 'भिषजौ'